

hold til Aktiekapitalen. Nu beskattes Aktieselskaber paa den Maade, at en Indtægt paa 4 pCt. af Aktiekapitalen er skattefri, Indkomster paa mellem 4 og 6 pCt. af Aktiekapitalen er kun belastede med 1 pCt. i Indkomstskat, og naar Indkomsten gaar ud over 6 pCt. af Aktiekapitalen, bliver det 3 pCt. Indkomstskatten her foreslaas at begynde med et Tillæg af 1 pCt. for Indkomster svarende til mellem 4 og 6 pCt. af Aktiekapitalen og stigende til 21 pCt., naar Indkomsten er lig 100 pCt. af Aktiekapitalen, d. v. s., at et saadant Selskab vilde faa en Indkomstskat af 25 pCt. Dette er Lovens Hovedbestemmelser og de, som vel har mest Interesse.

Jeg kan saa nævne, at for udenlandske Selskaber og Selskaber med ikke indbetalt Aktiekapital er Skatten kun sat til 3 pCt., hvad der svarer til den nuværende Skat. Der er indført den Væsensforbedring, synes jeg, at selv hvor Indkomsten er af udenlandsk Oprindelse, skal den beskattes, hvad der ikke er Tilfældet nu. Men ellers er der kun Bestemmelser, som allerede findes: at Skatten ikke kan fradrages ved Skatteansættelse, at der findes en Nedsættelse til 0,50 pCt. for Indtægter under 1 000 Kr. — det var det, man enedes om i Fjor ved den overordentlige Indkomstskat i Stedet for at forøge Fradraget —, at naturligvis ogsaa Finansministerens Skøn kan paakaldes til Eftergivelse eller Nedsættelse af Skatten. Skatten er ligesom den overordentlige Indkomstskat af i Aar sat til Betaling for Selskaber til den 1. Oktober og for Personer til den 1. December 1918.

Indtægten af Skatten er i Bemærkningerne anslaaet til 60 Mill. Kr., men Finansministeriet har endnu ikke nøjagtige Oplysninger, som helt ud kan begrunde dette Tal. Jeg vil dog tillade mig at tro, at man er paa den rigtige Side ved at ansætte Indtægten saaledes. Den fordeler sig efter mit Skøn saaledes, at det vil være noget under de 30 Mill. Kr. for Personers Vedkommende og noget over 30 Mill. Kr. for Selskabers Vedkommende. Jeg skal altsaa anbefale dette Lovforslag til det høje Folketing.

Til dette Lovforslag slutter sig — men udenfor Skattelovene — et Lovforslag om *Selvangivelse af Formue*. Dette Lovforslag fremsætter jeg i Tilslutning til Tilsagn, som jeg har givet baade, tror jeg, her i Salen og i det Udvalg, som i Fjor beskæftigede sig med Lovforslaget om den overordentlige Indkomstskat. For dette Udvalg forelaa allerede dette Lovforslag i Udkast. Jeg har flere Gange udtalt, at

det forekommer mig, at man maatte gaa til tvungen Selvangivelse i alt Fald af Formue. Jeg har ikke vovet at gaa videre end til at foreslaa Selvangivelse af Formue, fordi jeg tror, det kan siges, at Indkomstens Størrelse for mange Skatteydere ikke staaar saa klart som Formuens Størrelse, saa at de har Vanskelighed ved at opgive deres Indtægt nøjagtigt. Landsoverskatteraadet har i lang Tid arbejdet med dette og har søgt efterhaanden at udbrede i den Befolkning, der har Vanskelighed ved at opgøre sin Indtægt, Oplysning om, hvorledes Indtægten rettelig bør beregnes, men jeg tror ikke, at man er naaet saa vidt, at man tør vove at fastsætte tvungen Selvangivelse for Indtægten. Paa den anden Side har det her i Rigsdagen ofte været paakaldt, at man skulde gaa til tvungen Selvangivelse for Indkomst- og Formueskat, og selv i Landstinget har der rejst sig Røster herom ogsaa fra konservativ Side. Jeg anser det derfor for rigtigt at fremsætte dette Lovforslag, som jeg under andre Omstændigheder ikke vilde have fremsat for i den ordentlige Rigsdagssamling, men som jeg synes, det er naturligt at fremsætte nu, da den høje Rigsdag vil komme til at beskæftige sig med et Lovforslag om midlertidigt Tillæg til Formue- og Indkomstskatten, idet det har Betydning for denne Skat, at man kan enes om, at der allerede fra næste Aar skal være tvungen Selvangivelse af Formue.

Det, Lovforslaget gaar ud paa, er, at alle, der har været ansatte til en Formue af 6,000 Kr. og derover — idet dog ogsaa her de laveste Formuer, som det kan være den paagældende Skatteyder vanskelig at angive, undtages —, er forpligtede til ved næste Ansættelse til Indkomst- og Formueskat at opgive deres Formue. Hvis nogen ikke gør det, maa Ligningsmyndighederne naturligvis ansætte dem efter bedste Skøn, men de skal da sætte vedkommende i hvert Fald 50 pCt. højere, end han var ansat ved den foregaaende Ligning. Hvis en Mand altsaa har været ansat til 20,000 Kr. ved den foregaaende Ligning, skal Ligningsmyndighederne sætte ham til 30,000 Kr. Derefter gaar Ansættelsen til Skatteraadet, og hvis Manden klager til Skatteraadet, vil der blive taget Hensyn til hans Klage, naar han kan godtgøre, at det Beløb, han er ansat til, er mindst 50 pCt. højere end hans virkelige Formue; og han skal da betale Skat af den virkelige Formue, men med et Tillæg af 50 pCt. Hvis han derimod ikke klager, skal Skatteraadet sætte ham yderligere 25 pCt. højere,